உ

கடவுள்துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகப்பேய்சித்தர்பாடல்.

இஃது

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு.

திருவொற்றியூர்

திருசபாபதிமுதலியார்-குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரால்

பாப்பிரமுத்திராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௬௫௵ ஜூன்மீ

உ

சிவமயம்.

அகப்பேய்சித்தர் பாடல்.

நஞ்சுண்ண வேண்டாமே அகப்பேய்
நாயகன் றாள் பெறவே
நெஞ்சு அலையாமல் அகப்பேய்
நீ யொன்றுஞ் சொல்லாதே (௧)

பராபரமானதடி அகப்பேய்
பரவையாய் வந்ததடி
தராதலம் ஏழும் அகப்பேய்
தானே படைத்ததடி (௨)

நாதவேதமடி அகப்பேய்
நன்னடங் கண்டாயே
பாதஞ் சத்தியடி அகப்பேய்
பரவிந்து நாதமடி (௩)

விந்து நாதமடி அகப்பேய்
மெய்யாக வந்ததடி
ஐந்து பெரும்பூதம் அகப்பேய்
அஞ்சிட மானதடி (௪)

காலு முகமடி அகப்பேய்
கன்னெறி கண்டாயே
[illegible]மானதல்லால் அகப்பேய்
முத்தியைச் [illegible]டி (௫)

வாக்காதியைந்தடியோ அகப்பேய்
வந்தவகைகேளாய்
ஓங்காரமானதடி அகப்பேய்
உண்மையதல்லவடி (௬
சத்தாதியைந்தடியோ அகப்பேய்
சாகசிரமானதடி
மித்தையதாகுமடி அகப்பேய்
மெய்யது சொன்னேனே (௭)
வசனாதியைந்தடியோ அகப்பேய்
வண்ணமாயாய்வந்ததடி
தேசநாடிபதிதடி அகப்பேய்
திடனிதுகண்டாயே (௮)
காரணமானதெல்லாம் அகப்பேய்
கண்டது சொன்னேனே
மாரணங்கண்டாயே அகப்பேய்
வந்தவிதங்களெல்லாம் (௯)
ஆறாறு தத்துவமும் அகப்பேய்
ஆகமஞ்சொன்னதடி
மாறுகொண்டலமும் அகப்பேய்
வந்ததுறவென்றடியே (௰)
பிருதிவி பொன்னிறமே அகப்பேய்
பேதகமல்லவடி.
உருவதுக்கடியோ அகப்பேய்
உள்ளது வெள்ளையடி. (௰௧)
தேயுசெம்மையடி அகப்பேய்
திடனதுகண்டாயே

வாயுலீலமடி அகப்பேய்
வான்பொருள் சொல்வேனே (௰௨)
வாமைஞ்சடியோ அகப்பேய்
வந்ததுங் கேளாய்
ஊனமதாகாதே அகப்பேய்
உள்ளது சொன்னேனே (௰௩)
அகாரமித்தனையும் அகப்பேய்
அங்கென் றெழுந்ததடி
உகாரங்கூடியடி அகப்பேய்
உருவாகி வந்ததடி (௰௪)
மகாரமாயையடி அகப்பேய்
மலமது சொன்னேனே
சிகாரமூலமடி அகப்பேய்
சி[illegible]த்துக் கோலவமே (௰௫)
வன்மாயப்புலமையடி அகப்பேய்
மன[illegible]த்தி[illegible]ம்
இன்னமுமுச்சாலம்பமே அகப்பேய்
இப்பொய்யன்று கேட்பாயே (௰௬)
அத்திவசைவரடி அகப்பேய்
ஐம்பதோரட்சரமும்
மித்தையாகுகண்டாயே அகப்பேய்
மெய்யடி[illegible]ன்றுகபாதே (௰௭)
தத்துவமானதடி அகப்பேய்
சகலமா[illegible]தடி
புத்தியுஞ்[illegible]ன்றொமேனே அகப்பேய்
பூதமூழ்[illegible]லயமேவோ (௰அ

இத்தவிதங்களெல்லாம் அகப்பேய்
எம்மிறையல்லவடி
அத்தனைசமயவேறே அகப்பேய்
ஆராய்ந்துகாணாயோ (௰௯)
பாவாதீதவென்றால் அகப்பேய்
பாவிக்கலாகாதே
சாவதுமில்லையடி அகப்பேய்
சற்குருபாதமடி (௨௰)
எத்தனைசொன்னாலும் அகப்பேய்
என்மனந்தேறாதே
சித்துமசித்தும்விட்டு அகப்பேய்
சேர்ந்துநீகாண்பாயே (௨௧)
சமயமாறுமடி அகப்பேய்
தன்னுள்ளேவந்ததடி
அமையநின்றவிடமே அகப்பேய்
ஆராய்ந்துசொல்வாயே (௨௨)
ஆறுமாகுமடி அகப்பேய்
ஆகாதுசொன்னேனே
வேறேயுண்டானால் அகப்பேய்
மெய்யதுசொல்வாயே (௨௩)
உன்னையறிந்தக்கால் அகப்பேய்
ஒன்றையுஞ்சேராயே
உன்னையறியும்வகை அகப்பேய்
உள்ளதுசொல்வேனே (௨௪)
சரியையாகாதே அகப்பேய்
சாலோகங்கண்டாயே

கிரியைசெய்தாலும அகப்பேய்
இட்டுவதொன்றுமில்லை (உரு)
யோகயாகாதே அகப்பேய்
உள்ளதுகண்டாக்கால்
தேகஞானமடி அகப்பேய்
தேடாமற்சொன்னேனே (உசு)
ஐந்துதலைநாகமடி அகப்பேய்
ஆதாயத்தைஞாசமடி
இந்தவிஷத்திற்கும் அகப்பேய்
எமபிறைகண்டாயே (உஎ)
இறைவனென்றதெல்லாம் அகப்பேய்
எந்தவிதமாகும்
அறையவேண்சேனாய் அகப்பேய்
ஆனந்தபானதடி (உஅ)
கண்டுகொண்டேனே அகப்பேய்
காதல்விண்டேனே
உண்டுகொண்டேனே அகப்பேய்
உள்ளதுசொன்னேயே (உகூ)
உள்ளதுசொன்னாலும் அகப்பேய்
உன்னாலேகாணபாயே
கனாவழுத்திராதே அகப்பேய்
கண்டாசக்குகாமமடி (கூ0)
அதிக்கமின்றாலும அகப்பேய்
அஞ்சார்சன்சொன்னேனே
பூரிர்தலைவினையும் அகப்பேய்
போகாதேயுன்னைவிட்டு (கூக)

ஈசன்பாசமடி அகப்பேய்
இவ்வண்ணங்கண்டதெல்லாம்
பாசபயின்றதடி அகப்பேய்
பரமதுகண்டாயே (௧௨)
சாத்திரசூக்கிரமும் அகப்பேய்
சகற்பமானதெல்லாம
பார்த்திடலாகாதே அகப்பேய்
பாழ்மலங்கண்டாயே (௧௩)
ஆறுகண்டாயோ அகப்பேய
அந்தவினைதீர
தேறிதெளிவதற்கே அகப்பேய்
தீர்த்தமுமாடாயே (௧௪)
எத்தனைகாலமுங்கான் அகப்பேய்
யோகமிருந்தாலென்
மூத்தனுமாவாயோ அகப்பேய்
மோட்சமுமுண்டாமோ (௧௫)
காசமாவதற்கே அகப்பேய
காடாதேசொன்னேனே
பாசப்போனாலும் அகப்பேய்
பசுக்களுமபோகாதே (௧௬)
காணமேதுக்கடி அகப்பேய்
நல்வினைதீர்ந்தாக்கால்
காணவேணுமென்றால் அகப்பேய்
காணகிடையாதே (௧௭)
சும்மாயிருந்துவிடாய் அகப்பேய்
சூத்திரஞ்சொன்னேனே

சும்மாயிருந்தவிடம் அகப்பேய்
சுட்டதுகண்டாயே (௧௮)
உன்றனைக்காணாதே அகப்பேய்
ஊனுறைந்தாயே
என்றனைக்காணாதே அகப்பேய்
இடத்திலேவந்தாயே (௧௯)
வானேபோடிவரில் அகப்பேய்
வந்துபிறப்பாயே
தேகவினையனைமுற்றுமலை அகப்பேய்
தெருள்வாடலேந்தாயே (௨௰)
சைவமானதடி அகப்பேய்
சரியைகிரியாதடி
சாலமியோகியாகில் அகப்பேய்
சமயவழக்கண்டாயே (௨௧)
ஆசையறவிடடா அகப்பேய்
ஆசாரங்கண்டாயே
ஈசனோபாசமடி அகப்பேய்
ஏகநாதர்சென்றாலும் (௨௨)
ஆணவமூலமடி அகப்பேய்
அகாரமாய்வந்ததடி
கோணுமுகாரமடி அகப்பேய்
கூடப்பிறந்ததுவே (௨௩)
ஒன்றுமில்லையடி அகப்பேய்
உள்ளபடிபார்க்கிலே
நன்றில்லைதீதில்லையே அகப்பேய்
நானுமில்லையடி (௨௪)

சும்மாயிருந்தவிடம் அகப்பேய்
சுட்டதுசொன்னேனே
எம்மாயமீதறியேன் அகப்பேய்
என்னையுநான்கண்டேனே (சரு)
கலைகளொதுக்கடி அகப்பேய்
கண்டார்சொல்கையாரோ
நிலைகளொதுக்கடி அகப்பேய்
நீயார்சொல்வாயே (சசா)
இந்தவிரதமடி அகப்பேய்
இரவிவிளக்கோடி
இந்துவெள்ளையடி அகப்பேய்
இவ்விரண்டுபாரமே (சஎ)
ஆணவமலமொன்றுமலமிரண்டும் அகப்பேய்
அகங்கலிசண்டாளமே
நானுமுடிப்பமடியோ அகப்பேய்
சந்தசாம்பமாகமே (சஅ)
என்னையமுந்தபடி அகப்பேய்
என்னுருவானாக்கே
செலவாளர்கள்கேட்டு அகப்பேய்
சும்மாயிருந்துவிடு (சகூ)
காடுமலையுமடி அகப்பேய்
கடுந்தவமாதலென்
வீடும்வெளியாமோ அகப்பேய்
மெய்யாகவேண்டாமோ (ருய)
பாத்திலெசென்றாலும் அகப்பேய்
பரிவேடினுமடி

பார்த்துக்கொண்டிருந்தவிடம் அகப்பேய்
பாழாகக் கண்டாயே (௫௧)
பஞ்சமுகமேது அகப்பேய்
பஞ்சும்பஞ்சுந்தானே
குஞ்சிதபாதமடி அகப்பேய்
குருபாதங்கண்டாயே (௫௨)
பங்கமில்லையடி அகப்பேய்
பாதமிருந்தவிடம்
கங்கையிலேவந்த சலமோ அகப்பேய்
கண்டு தெளிவாயே (௫௩)
தானிறந்தவிடம் அகப்பேய்
சைவங்கண்டாயே
ஊனிறந்தவர்க்கு அகப்பேய்
ஊனமொன்றில்லையடி (௫௪)
சைவமானதடி அகப்பேய்
தன்னையறிந்தவர்க்கே
சைவமானவிடம் அகப்பேய்
சற்குருபாதமடி (௫௫)
பிறவிதீரவென்றால் அகப்பேய்
பேதகம்பண்ணாதே
துறவியானவர்கள் அகப்பேய்
சும்மாயிருப்பார்கள் (௫௬)
ஆரலைந்தாலும் அகப்பேய்
நீயலையாதேயடி
ஊரிருந்தவர்கள் அகப்பேய்
ஒன்றையுமறியாரே (௫௭)

தோற்றரவாகுமடி அகப்பேய்
திருவடி கண்டவர்க்கே
ஊற்றுமில்லையடி அகப்பேய்
ஒன்றையுங் காணாதே (௫௮)

வெள்ளைக றுப்பாமோ அகப்பேய்
வெள்ளியுஞ் செம்பாமோ
உள்ளது வுண்டோடி அகப்பேய்
உன்றனைக் கண்டாயே (௫௯)

அறிவுணை மன்னுமடி அகப்பேய்
ஆசையில்லையடி
அறிவு பாசமடி அகப்பேய்
அருளைக் கண்டாயே (௬௰)

வாசியி லேறியடி அகப்பேய்
வான்பொருள் தேடாயோ
வாசியி லேறினும் அகப்பேய்
வாராது சொன்னேனே (௧)

தூராதி தூரமடி அகப்பேய்
தூரமுமில்லையடி
பாராமற் பாரடியோ அகப்பேய்
பாழ்வினை தீரவென்றால் (௬௨)

உண்டாக்கிக் கொண்டதல்ல அகப்பேய்
உள்ளது சொன்னேனே
கண்டார்கள் சொல்வாரோ அகப்பேய்
கற்பனை யற்றதடி (௬௩)

காலு மறைகாணே அகப்பேய்
கந்தனைப் பாரகாண்பார்

நாலுமறைமுடிவில் அகப்பேய்
நற்குருபாதமடி (௬௯)
மூலமில்லையடி அகப்பேய்
முப்பொருளில்லையடி
மூலமுண்டானால் அகப்பேய்
முத்தியுமுண்டாமே (௭௦)
இந்திரசாலமது அகப்பேய்
எண்பத்தொருபதமும்
மந்திரப்படியே அகப்பேய்
வாயைத்திறவாதே (௭௧)
பரிபாகவேணுமென்றால் அகப்பேய்
பாதகங்களைத் தப்பாதே
கேளாமற்சொன்னேனே அகப்பேய்
கேசரியிலில்லையடி (௭௨)
சாதிபேதமில்லை அகப்பேய்
சாம்பசிவனவர்க்கு
இதியனொன்றாகும் அகப்பேய்
ஒன்றுந்தானில்லையடி (௭௩)
ஆழ்வானமடி அகப்பேய்
சுற்றிப்பார்க்காவில்
வேழமுண்ட கனி அகப்பேய்
மெய்யதுகண்டாயே (௭௪)
காணுமில்லையடி அகப்பேய்
காரணமில்லையடி
தாணுமில்லையடி அகப்பேய்
சற்குருவில்லையடி (௭௫)

மந்திரமில்லையடி அகப்பேய்
வாதனையல்லவடி
தந்திரமில்லையடி அகப்பேய்
சமயம் பிறந்ததடி (௪௫)
பூசை பாசமடி அகப்பேய்
போதகமே கண்டமடி
ஈசன் மாயையடி அகப்பேய்
எல்லாம் பிறப்பதடியே (௪௬)
சொல்லலாகாதே அகப்பேய்
சொன்னது ஒழுக வேதாந்தமடி
இல்லையில்லையடி அகப்பேய்
ஏகாந்தக் கண்டதடியே (௪௭)
[illegible] செய்யடி அகப்பேய்
[illegible] யாகதடி
[illegible] அகப்பேய்
[illegible] வடியாமே (௪௮)
வாதனை [illegible] வடி அகப்பேய்
[illegible] சாதத்தி
பற்றுதல் அல்லவடி அகப்பேய்
[illegible] வந்ததல்ல (௪௯)
சாத்திரமில்லையடி அகப்பேய்
[illegible] கத்தடி
பார்த்திடலாகாதே அகப்பேய்
பாவனை கெட்டாதே (௫௦)
என்ன படித்தாலென் அகப்பேய்
ஏது தான் செய்தாலென்

பக அக ே ய்சித்தா பாடல்.

சொன்னவிதமாக மெல்லாம் அகப்பேய்
கட்டதுகடை யே
(௯௭)

த னா பறியவேணும் அகப்பேய்
சாராமற்சாமே ணும்
பென்னையறிவசெலாம அகப்பேய்
பேயறிவாகுமடி
(௯அ)

சேச மெய்நிகதாலும அகப்பேய்
ஒறவிலத வேயாதே
இச ோ பரா வி ப அகப்பேய்
ள பி வ ற னைட யே
(௯௯)

காலமாகாதே அகப்பேய்
பூ மாகாதே
சா மாகாதே அகப்பேய்
க ர மாகாதே
(அ௦)

ப ேல்லைடி அகப்பேய்
ன் ல ரசொன்னேனே
அ பு ரா ட யே அகப்பேய்
வயாநிருயாயே
(அக)

மேசாசய சே டாக அகப்பேய்
முத்தியும் சேடைகள்

தீட்சைவேண்டாகாண் அகப்பேய்
சின்மயமானவர்கள் (௮௨)

பாலன்பிசாசமடி அகப்பேய்
பார்த்தாக்கால்பித்தனடி
காலமூன்றுமல்ல அகப்பேய்
காரியமல்லவடி (௮௩)

கண்டதுமில்லையடி அகப்பேய்
கண்டவருண்டானால்
உண்டதுவேண்டடிபோ அகப்பேய்
உன்னுணைவிசாரம்மனே (௮௪)

அந்தையுமூணாதே அகப்பேய்
ஆசையும்வேண்டாதே
நெஞ்சையும்விட்டுவிடு அகப்பேய்
நிஷ்டையிற்சாராதே (௮௫)

காதாந்தவுண்மையிலே அகப்பேய்
காட்டாதேசொன்னேனே
நீதானேயானாலும் அகப்பேய்
மெய்யென்றுசப்பாதே (௮௬)

ஒன்றிரண்டானதுகூடல் அகப்பேய்
ஒன்றுமிலிட்டுக்கேளம்மே

அகப்பேய்ச்சித்தர் பாடல்.

பின்றைப் பராசிவனும் அகப்பேய்
　　இல்லாது கண்டாயே (௮௭)

தோன்றும் வினைகளெல்லாம் அகப்பேய்
　　தோன்றியங் கண்டாயே
தோன்றாது நற்குருவின் றிக்கும் அகப்பேய்
　　சுத்தவெளிதனிலே (௮௮)

பொய்யென்று சொல்லாதே அகப்பேய்
　　பொய்க்குருவருந்தானே
மெய்யென்று சொன்னாக்கால் அகப்பேய்
　　வீடு பெறலாமே (௮௯)

வேதமோதாதே அகப்பேய்
　　மெய்கண்டோமென்னாதே
பாதம் பாராதே அகப்பேய்
　　பாவித்துப் பாராதே (௯௰)

அகப்பேய்ச்சித்தர் பாடல்

முற்றிற்று.